

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2ObdoV/2/2023
Identifikačné číslo spisu:	1018201123
Dátum vydania rozhodnutia:	27.11.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Lenka Praženková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:1018201123.8

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Praženkovej a členiek senátu JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD., JUDr. Ivany Nemčekovej, JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Andrey Sedláčkovej, v spore navrhovateľa Ing. C. Ď., nar. XX. G. XXXX, bytom R. XX, XXX XX H., zastúpeného advokátskou kanceláriou BAJO LEGAL, s.r.o., so sídlom Landererova 8, 811 09 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 860 581, proti odporcom 1/ SIBA s.r.o. v likvidácii, so sídlom Ružinovská 4812/14, 821 01 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 31 365 833, 2/ Ing. N. R., nar. XX. Q. XXXX, bytom Y. XX, XXX XX H., zastúpenému Advokátska kancelária Mikáči s.r.o., so sídlom Steinov dvor 2, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 252 871 a 3/ JUDr. C. C., nar. X. G. XXXX, bytom C. XX, XXX XX H., o zaplatenie 6.671.977,69 eura s príslušenstvom zo zmenky, vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 3Cbs/1/2018, v konaní o dovolaní odporcu 3/ proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1Obo/1/2021-876 z 8. júna 2022, takto

rozhodol:

I. Dovolanie odporcu 3/ o d m i e t a.

II. Navrhovateľovi sa voči odporcovi 3/ p r i z n á v a náhrada trov dovolacieho konania v celom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave ako súd prvej inštancie (ďalej aj „prvoinštančný súd“) rozsudkom č. k. 3Cbs/1/2018-782 z 2. septembra 2020 rozhodol tak, že prvým výrokom námietky odporcu 3/ zo dňa 19.01.2006 proti zmenkovému platobnému rozkazu č. k. 8Cb/2/2003-68 zo dňa 20.12.2005 zamietol, druhým výrokom zmenkový platobný rozkaz č. k. 8Cb/2/2003-68 zo dňa 20.12.2005 v časti o zaplatenie 6.671.977,69 eura s úrokom vo výške 6 % od 27.02.1999, zrušil (výrok je nesprávne označený ako „I.“ namiesto „II.“ - pozn. dovolacieho súdu) a tretím výrokom odporcom 1/, 2/ a 3/ priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97,06 % (výrok je rovnako nesprávne označený ako „II.“ namiesto „III.“ - pozn. dovolacieho súdu).

2. Z odôvodnenia prvoinštančného rozsudku vyplýva, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 25. februára 2002 domáhal vydania zmenkového platobného rozkazu, ktorým súd uloží odporcom 1/, 2/ a 3/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 6.771.559,54 eura (204.000.000,-- Sk) so 6 %-ným úrokom od 27. februára 1999 do zaplatenia. Na odôvodnenie svojho návrhu navrhovateľ uviedol, že odporca 1/ vystavil dňa 16. novembra 1998 vlastnú zmenku (ďalej aj „zmenka“), splatnú dňa 26. februára 1999, ktorú odporcovia 2/ a 3/ (konatelia žalovaného 1/) avalovali ako fyzické osoby, avšak svoju povinnosť zaplatiť zmenku si vystaviteľ zmenky a ani jeho avalisti nesplnili. Na základe predloženého prvopisu zmenky súd vydal dňa 20. decembra 2005 zmenkový platobný rozkaz, proti ktorému podali odporcovia 1/, 2/ a 3/ námietky. Odporca 1/ v námietkach uviedol, že sa jednalo o blankozmenku, ktorú navrhovateľ vyplnil v rozpore s ústnou dohodou o vyplňovacom práve. Vzniesol námietku nedostatku kauzy, pričom poukázal na to, že zmenka bola vystavená ako garancia za finančné plnenie v sume 3.000.000,-- Sk, ktorú sumu na základe zmluvy o pôžičke manželka navrhovateľa poskytla odporcovi 1/. V predmetnej zmenke zostali nevyplnené údaje o peňažnej mene, sume (číslom aj slovom) a mieste plnenia. Navrhovateľ ako zmenkový veriteľ chýbajúce údaje doplnil strojopisne, pričom v súlade s vyplňovacím oprávnením vyplnil údaj o mene a mieste plnenia, avšak nie zmenkovú sumu. O zlom úmysle navrhovateľa svedčí i to, že tento nikdy písomne a ani ústne nevyzval odporcov na plnenie dlžnej sumy a zročnú zmenku nepredložil na platenie v platobný deň. Odporca 2/ ako ručiteľ zo zmenky v námietkach uviedol, že predmetná zmenka bola vystavená ako blankozmenka s nevyplnenými údajmi týkajúcimi sa sumy, pričom bola vyplnená v rozpore s dohodou o vyplňovacom práve, v rozpore so zákonom, a preto vykazuje znaky podvodného konania. Odporca 3/ v námietkach uviedol, že blankozmenka bola vystavená ako záruka za finančné plnenie - vrátenie pôžičky v sume 3.000.000,-- Sk, pričom pôžička bola splatná 26. februára 1999 a mal ju splatiť odporca 1/ ako vystaviteľ zmenky. Majiteľ zmenky pri vyplnení zmenky konal v zlej viere s absenciou „bona fide“, keď chýbajúce náležitosti zmenky, najmä zmenkovú sumu, vyplnil v rozpore s dohodou o vyplňovacom práve.

3. Prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia ďalej chronologicky poukázal na nasledovné rozhodnutia konajúcich súdov:

3.1. Rozsudkom č. k. 8Cb/2/2003-372 zo dňa 13. apríla 2011 súd prvej inštancie rozhodol tak, že zmenkový platobný rozkaz č. k. 8Cb/2/2003-68 zo dňa 20. decembra 2005 ponechal v platnosti v časti zmenkovej sumy 99.581,76 eura s úrokom 6 % od 27. februára 1992 do zaplatenia a vo zvyšnej časti zmenkový platobný rozkaz zrušil.

3.2. O odvolaní navrhovateľa proti označenému rozhodnutiu rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší súd SR“, „najvyšší súd“ alebo „NS SR“) rozsudkom č. k. 3Obo/57/2011-431 zo dňa 29. apríla 2013 tak, že rozsudok č. k. 8Cb/2/2003-372 z 13. apríla 2011 v napadnutej časti (prevyšujúcej sumu 99.581,76 eura s príslušenstvom), potvrdil.

3.3. Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „Ústavný súd SR“, „ústavný súd“ alebo „ÚS SR“) č. k. III. ÚS 603/2017-50 zo dňa 27. marca 2018 (zažurnalizovaný na č. l. 688 - pozn. dovolacieho súdu) bol rozsudok najvyššieho súdu č. k. 3Obo/57/2011-431 z 29. apríla 2013 zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Následne Najvyšší súd SR uznesením č. k. 3Obo/9/2018, 3Obo/10/2018-675 zo dňa 26. júla 2018 zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Cb/2/2003-372 vo výroku, ktorým bol zrušený zmenkový platobný rozkaz č. k. 8Cb/2/2003-68 v časti prevyšujúcej sumu 99.581,76 eura s príslušenstvom, ďalej zrušil uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Cb/2/2003-604 a č. k. 8Cb/2/2003-447 a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Najvyšší súd uložil súdu prvej inštancie, aby posúdil, či odporca 3/ podal námietky proti zmenkovému platobnému rozkazu (ďalej aj „ZPR“) včas a aby sa vysporiadal s tým, či odporcovia svoje námietky v konaní preukázali. Vo vzťahu k odporcovi 1/ uviedol, že tento podal námietky proti ZPR včas, čo je konštatované v uznesení NS SR sp. zn. 1ObdoV/86/2006 z 27. novembra 2008.

4. Súd prvej inštancie v ďalšom konaní najskôr upriamil pozornosť na zisťovanie, či odporca 3/ podal námietky proti zmenkovému platobnému rozkazu včas. Uviedol, že ZPR bol odporcovi 3/ ako fyzickej

osobe neúspešne doručovaný poštou dňa 29. decembra 2005 s opakovaným pokusom o doručenie dňa 30. decembra 2005, pričom v tento deň bola zásielka obsahujúca ZPR uložená na pošte a adresát bol o uložení zásielky oboznámený písomným listkom v poštovej schránke. Odporca 3/ namietal, že v čase doručovania zmenkového platobného rozkazu sa v mieste bydliska nezdržiaval, nakoľko v dňoch 29. až 30. decembra 2005 sa zúčastnil zasadnutia predstavenstva spoločnosti MINERÁLNE VODY a. s., Prešov, pričom z predloženého cestovného lístka ŽSR je zrejmé, že zo služobnej cesty sa vrátil do Bratislavy 30. decembra 2005 o 22:20 hod. Podľa názoru súdu, odporca sa mohol oboznámiť so skutočnosťou, že mu bola doručovaná zásielka a táto je uložená na pošte na základe oznámenia poštového doručovateľa v poštovej schránke odporcu 3/ dňa 30. decembra 2005, odkedy začala odporcovi 3/ plynúť 3-dňová lehota na vyzdvihnutie zásielky na pošte v zmysle § 47 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). Odporca 3/ neuviedol žiadny dôvod, prečo si uloženú zásielku na pošte dňa 2. januára 2006 nevyzdvihol, preto mu od tohto dňa začala plynúť 3-dňová lehota na podanie námietok proti ZPR, ktorá uplynula dňa 5. januára 2006. Keďže odporca 3/ podal námietky až dňa 17. januára 2006, podal ich po uplynutí zákonnej lehoty v zmysle § 175 ods. 1 OSP, z ktorého dôvodu súd jeho námietky zamietol ako podané oneskorene.

5. Na prejednanie včas podaných námietok odporcu 1/ súd prvej inštancie nariadil pojednávanie. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že na základe žiadosti navrhovateľa a so súhlasom predsedu senátu (č. 1. spisu 669) bol navrhovateľovi dňa 27. júna 2018 vydaný originál zmenky z trezoru súdu (č. 1. spisu 674), odkedy súd nemá o zmenke žiadnu vedomosť, ani nepozná dôvod, prečo navrhovateľ o vydanie zmenky žiadal. Od 27. júna 2018 až do dňa pojednávania 2. septembra 2020 sa mohla zmenka stratiť, zničiť alebo inak znehodnotiť, a preto nie je ku dňu rozhodnutia preukázaná jej existencia. Navrhovateľ mohol so zmenkou aj inak nakladať, napr. ju postúpiť na inú osobu, a preto súd ku dňu rozhodovania nemal preukázanú aktívnu vecnú legitímáciu navrhovateľa. Na pojednávaní dňa 2. septembra 2020 na otázku predsedu senátu, či navrhovateľ a jeho právny zástupca majú nejaké návrhy na doplnenie dokazovania listinnými dokladmi alebo inými dôkazmi, právny zástupca navrhovateľa výslovne uviedol, že ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nemá. Keďže na predmetnom pojednávaní súd nemal k dispozícii zmenku ako hlavný listinný dôkaz, preukazujúci uplatnený nárok na zaplatenie sumy 6.671.977,69 eura s príslušenstvom, a teda nemal preukázanú aktívnu vecnú legitímáciu navrhovateľa a dôvodnosť samotného nároku, súd prvej inštancie dospel k názoru, že navrhovateľov nárok zo zmenky je nedôvodný, a preto v súlade s § 175 ods. 4 OSP zmenkový platobný rozkaz č. k. 8Cb/2/2003-68 z 20. decembra 2005 v časti o zaplatenie sumy 6.671.977,69 eura s príslušenstvom zrušil. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 255 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) tak, že odporcom 1/, 2/ a 3/ priznal pomerný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97,06 % (z predmetu konania 6.771.559,45 eura mal navrhovateľ úspech len v sume 99.581,76 eura) s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne uznesením vyšší súdny úradník po právoplatnosti rozsudku.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ (ďalej tiež „odvolateľ“) z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky (v 3-člennom senáte) ako súd odvolací (ďalej len „odvolací súd“) uznesením č. k. 1Obo/1/2021-876 z 8. júna 2022, a to tak, že výrokom I. pripustil späťvzatie námietok odporcu 2/ zo dňa 19.06.2020 proti zmenkovému platobnému rozkazu č. k. 8Cb/2/2003-68 zo dňa 20.12.2005, výrokom II. odmietol odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu o zamietnutí námietok odporcu 3/ zo dňa 19.01.2006 proti zmenkovému platobnému rozkazu č. k. 8Cb/2/2003-68 zo dňa 20.12.2005, výrokom III. zamietol námietky odporcu 1/ zo dňa 28.02.2006 proti zmenkovému platobnému rozkazu č. k. 8Cb/2/2003-68 zo dňa 20.12.2005, výrokom IV. zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cbs/1/2018-782 zo dňa 02.09.2020, ktorým bol zrušený zmenkový platobný rozkaz č. k. 8Cb/2/2003-68 zo dňa 20.12.2005, napokon výrokom V. zmenil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cbs/1/2018-782 zo dňa 02.09.2020 vo výroku o trovách konania tak, že navrhovateľovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd výrokom VI. tak, že navrhovateľovi priznal nárok na ich náhradu v rozsahu 75 %.

7. Odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia právne dôvodil ustanoveniami § 470 ods. 2 a § 471 ods. 2 CSP, vo vzťahu ku ktorým uviedol, že z dôvodu, že CSP právny inštitút zmenkového platobného rozkazu neupravuje, odvolací súd ho posudzoval podľa § 175 OSP v znení účinnom do 14. októbra 2008, ktoré ustanovenie platilo a bolo účinné v čase vydania ZPR, jeho doručovania a podania námietok proti nemu. Následne, citujúc ustanovenia § 175 ods. 1 až 4 OSP, konštatoval stotožnenie sa s námietkami odvolateľa, s ktorými vyslovil súhlas aj odporca 1/ vo vyjadrení, a to, že výroková časť rozsudku súdu prvej inštancie je zmätočná nielen čo do označenia jednotlivých výrokov rozsudku, ale aj čo do ich obsahu, keďže súd prvej inštancie druhým výrokom (nesprávne označeným ako výrok I.) zrušil zmenkový platobný rozkaz č. k. 8Cb/2/2003-68 zo dňa 20.12.2005 v časti o zaplatenie 6.671.977,69 eura s úrokom vo výške 6 % od 27. februára 1999 proti všetkým trom odporcom, pričom zároveň výrokom I. rozsudku zamietol námietky odporcu 3/ z 19. januára 2006 proti ZPR a neprihliadol na dispozičný úkon odporcu 2/, ktorým tento vzal svoje námietky proti ZPR späť, a to podaním z 20. decembra 2005.

8. Poukázaním na tzv. koncentračnú zásadu zmenkového konania odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie postupoval nesprávne, keď opomenul dispozičný úkon odporcu 2/, ktorým tento vzal svoje námietky proti zmenkovému platobnému rozkazu späť a o tomto dispozičnom úkone nerozhodol vo výrokovej časti rozhodnutia. Prvoinštančný súd rovnako pochybil aj v tom, keď ZPR zrušil aj proti odporcovi 2/. Odvolací súd zdôraznil, že včasným podaním námietok sa v rozsahu námietok odkladá právoplatnosť a vykonateľnosť zmenkového platobného rozkazu, avšak zmenkový platobný rozkaz sa tým neruší. Taktiež, ak by námietky podal len jeden z viacerých odporcov, ktorí sú v postavení samostatných spoločníkov, neodkladá sa tým právoplatnosť ZPR vo vzťahu k ostatným odporcom. Zmenkový platobný rozkaz je vykonateľný uplynutím lehoty k plneniu v ňom stanovenej, počítanej od doručenia odporcovi. Ak teda bol zmenkový platobný rozkaz adresovaný viacerým odporcom, avšak niektorí z nich podali námietky oneskorene alebo ich vzali späť, má to za následok to, že ZPR nadobúda účinky právoplatného rozsudku proti týmto odporcom. Odvolací súd preto prihliadol na dispozičný úkon odporcu 2/, ktorým vzal svoje námietky proti ZPR späť, v dôsledku čoho pripustil späťvzatie námietok odporcu 2/ (výrok I. uznesenia odvolacieho súdu).

9. Odvolací súd ďalej v zmysle § 386 písm. b) CSP odmietol odvolanie navrhovateľa proti prvému výroku rozsudku, ktorým súd prvej inštancie zamietol námietky odporcu 3/ ako oneskorene podané, pretože rozhodnutie o zamietnutí námietok odporcu 3/ bolo vydané v prospech navrhovateľa (výrok II. uznesenia). Zdôraznil, že podľa § 359 CSP odvolanie môže podať len tá strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

10. Vzhľadom na námietky navrhovateľa, ktoré niekoľkokrát uplatnil aj v priebehu doterajšieho konania, ako aj výhrady odporcu 1/, obsiahnuté vo vyjadrení k odvolaniu a jeho doplnení, odvolací súd ďalej zisťoval, či námietky odporcu 1/ boli podané včas. Z obsahu spisu zistil, že dňa 20. decembra 2005 súd prvej inštancie vydal zmenkový platobný rozkaz, ktorý doručoval do vlastných rúk navrhovateľovi a odporcom 1/, 2/ a 3. Na č. l. 72 spisu (zažurnalizovaný medzi č. l. 67 a 68 spisu - pozn. dovolacieho súdu) sa nachádza obálka, v ktorej súd prvej inštancie doručoval ZPR odporcovi 1/ do vlastných rúk na adresu „SIBA s. r. o., Drobného 11, 841 01 Bratislava“, t. j. na adresu právnickej osoby, zapísanú v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: S.r.o., vložka č.: 6404/B od 22. decembra 1993 do 29. februára 2016 (t. j. aj v čase doručovania ZPR). Zásielka sa dňa 30. decembra 2005 vrátila späť súdu prvej inštancie s poznámkou: „Adresát sa na uvedenej adrese nezdržiava - odst'ahovaný“. Odvolací súd upriamil pozornosť na ustanovenie § 175 ods. 1 OSP v znení účinnom do 14. októbra 2008, v zmysle ktorého bolo potrebné zmenkový platobný rozkaz doručiť odporcovi do vlastných rúk, pričom náhradné doručenie OSP nevylučoval (na rozdiel od platobného rozkazu); jeho úprava vo vzťahu k právnickým osobám bola zakotvená v ustanovení § 48 ods. 2 OSP. Zdôraznil zároveň, že náhradné doručenie upravené v § 47 ods. 2 OSP sa aplikovalo len vo vzťahu k fyzickým osobám, čo potvrdil aj dovolací senát NS SR v uznesení sp. zn. 1ObdoV/86/2006 (č. l. spisu 252). Odvolací súd vyslovil názor, že zmenkový platobný rozkaz bol odporcovi 1/ doručený na základe fikcie doručenia v zmysle § 48 ods. 2 OSP dňa 2. januára 2006 (po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky súdu), keďže ZPR bol odporcovi 1/ správne doručovaný na adresu sídla zapísanú v obchodnom registri, pričom v čase

doručovania nebola iná adresa súdu prvej inštancie známa a na účely doručovania OSP neukladal súdu ani povinnosť šetriť inú adresu. Pre uplatnenie fikcie doručenia v zmysle § 48 ods. 2 OSP sa nevyžadoval ani opätovný pokus, resp. viac pokusov o doručenie a ani zanechanie oznámenia o uložení písomnosti na pošte.

11. Odvolací súd sa vyjadril aj k žiadosti odporcu 1/ zažurnalizovanej na č. l. 79 spisu o opakované doručenie ZPR jeho osobe na adresu Drobného 11, 841 01 Bratislava, ktorú mal zapísanú v obchodnom registri ako svoje sídlo aj v čase prvého doručovania ZPR. Dôvody žiadosti spočívali v tvrdeniach, že po prevzatí písomnosti odporcom 2/ začali obaja konatelia (Ing. N. R. a JUDr. C. C.) pátrať po zásielke adresovanej odporcovi 1/ a dňa 10. januára 2006 zistili na pošte č. 42 v Bratislave, že v rovnaký deň, ako mala byť písomnosť doručená adresátovi, ju pošta odoslala späť s tým, že adresát je odsťahovaný. Konatelia odporcu 1/ poukazovali na to, že pri doručovaní predmetnej písomnosti došlo k pochybeniu poštovej doručovateľky, keďže adresa spoločnosti SIBA s.r.o. je stále tá istá (nezmenila sa). K svojej žiadosti pripojili notársky overenú fotokópiu „úradného zápisu“ spísaného na pošte č. 42 v Bratislave dňa 10. januára 2006 (č. l. spisu 80) a notársky overenú fotokópiu „odpisu monitora počítača na pošte č. 42 v Bratislave“ (č. l. 81). Na č. l. spisu 83 sa nachádza doplnenie žiadosti odporcu 1/ o opakované doručenie zmenkového platobného rozkazu. Odporca 1/, resp. v jeho mene konajúci odporcovia 2/ a 3/, predmetnú žiadosť doplnili o fotodokumentáciu vyhotovenú 10. januára 2006 (č. l. spisu 84 - 91), ktorá podľa ich názoru preukazuje pochybenie pošty pri prvom doručovaní. Dožadovali sa opakovaného doručenia s poukazom na § 48 ods. 1 OSP a skutočnosť, že Krajskému súdu v Bratislave boli a sú známe adresy osôb, ktoré sú oprávnené konať za odporcu 1/ (právnickú osobu). Vo vzťahu k uvedeným dokladom predloženým súdu odporcom 1/, odvolací súd vyslovil názor, že žiadny z nich žiadne pochybenie Slovenskej pošty, a. s. ako doručujúceho orgánu nepreukazuje. Fotodokumentácia vyhotovená na pobočke pošty č. 42 v Bratislave, Saratovská 3/A osvedčuje tú skutočnosť, že odporcovia 2/ a 3/ na tejto pobočke uskutočnili akúsi „reklamáciu“ nedoručenia zásielky na adresu sídla odporcu 1/, avšak kladný výsledok „reklamácie“ z predložených fotografií nevyplýva. K úradnému záznamu zo dňa 10. januára 2006 (č. l. 80 spisu) uviedol, že tento si spísali sami odporcovia 2/ a 3/ a obsahuje ich (ničím nepodložené) tvrdenie, že doručovaná zásielka mala byť na pošte uložená do 16. januára 2006 a až následne mala byť vrátená odosielateľovi. Toto tvrdenie má preukazovať vyjadrenie vedúcej pošty na druhej strane záznamu. Predmetné vyjadrenie (podpísané zástupkyňou vedúcej pošty 42) však spočíva v tom, že zásielka s podacím číslom 10645517, podaná na pošte 17 v Bratislave, bola 29. decembra 2005 vrátená späť z dôvodu, že adresát „SIBA“ je odsťahovaný. O fotografiách poštových schránok, pochádzajúcich zrejme z adresy Drobného 11 v Bratislave (na ktorej adrese sa nachádza Bytový dom Drobného 9, 11, 13, 15), sa nedá zistiť, kedy boli vyhotovené a zrejme ťažko možno predpokladať, že boli vyhotovené v čase doručovania spornej zásielky. Na niektorých fotografiách je zjavne tá istá poštová schránka označená priezviskom „S.“, kým na iných je označenie „SIBA s.r.o.“ Aké označenie sa na schránke nachádzalo v čase doručovania rovnopisu ZPR, sa z predložených fotografií zistiť nedá. Napokon k tvrdeniu, že inou súdu známou adresou právnickej osoby (v zmysle § 48 ods. 2 OSP) môžu byť aj adresy osôb oprávnených konať za právnickú osobu, odvolací súd poukazom na R 19/1998 uviedol, že judikatúra NS SR takýto názor nepotvrďuje. Vo vzťahu k druhému doplneniu žiadosti odporcu 1/ na č. l. 96 spisu, ktorou sa domáhal, aby súd prvej inštancie doručil vydaný ZPR jeho osobe odporcovi 1/ buď do novozriadeného poštového priečinka, alebo na adresu jeho konateľov, odvolací súd poukázal na úpravu súdu pre spisovú kanceláriu z 1. februára 2006 (č. l. 100 spisu), podľa ktorej mal byť ZPR opakovane doručený odporcovi 1/ na adresu: SIBA s. r. o., PO BOX 150, Drobného 11, 840 00 Bratislava a vyslovil názor, že súd prvej inštancie neodôvodnene vyhovel žiadosti odporcu 1/ o opätovné doručenie zmenkového platobného rozkazu do jeho poštového priečinka, pričom dôvod, pre ktorý tak urobil, sa z obsahu spisu zistiť nedá.

12. K námietkam odporcu 1/ proti ZPR, zažurnalizovaným na č. l. 110 a nasl. odvolací súd uviedol, že ich včasnosť bola predmetom skúmania súdu prvej inštancie (v uznesení o zamietnutí námietok na č. l. 141), odvolacieho súdu (v potvrdzujúcom uznesení na č. l. 196), ako aj dovolacieho súdu (v uznesení, ktorým bolo zrušené uznesenie odvolacieho súdu na č. l. 141), avšak s tým, že ani jeden zo súdov sa nezaoberal prvým doručovaním zmenkového platobného rozkazu na adresu zapísaného sídla odporcu 1/ (§ 48 ods. 2 OSP). Navrhovateľ (odvolateľ) včasnosť podania námietok odporcom 1/ v priebehu

konania opakovane viackrát spochybňoval, naposledy vo svojom podaní z 21. októbra 2020, označenom ako „Doplnenie a zmena odvolania“ (č. l. spisu 808 a nasl.). Odvolací senát NS SR v zrušujúcom uznesení z 26. júla 2018 (č. l. 675) k námietke navrhovateľa o nesprávnom posúdení včasnosti podaných námietok odporcu 1/ uviedol, že je neopodstatnená, lebo odvolací súd je viazaný tým, ako túto otázku posúdil dovolací senát v uznesení z 27. novembra 2008 (č. l. 252), kde konštatoval, že ak odporca 1/ podal námietky proti zmenkovému platobnému rozkazu na pošte dňa 28. februára 2006, podal ich včas. K uvedenému odvolací súd poznamenal, že dovolací súd posudzoval otázku opakovaného doručovania ZPR odporcovi 1/, avšak žiadny zo súdov, vrátane dovolacieho súdu, zúčastnených na rozhodovaní, sa nevyjadril k tomu, prečo bolo potrebné opätovne doručovať zmenkový platobný rozkaz odporcovi 1/ (ako právnickej osobe) po tom, čo pošta vrátila zásielku naspäť súdu ako nedoručenú. Odvolací súd dal za pravdu odvolateľovi v tom, že žiaden z konajúcich súdov sa náležite a presvedčivo nezaoberal (ne)oprávnenosťou opakovaného doručovania ZPR odporcovi 1/ po tom, čo pošta vrátila zásielku súdu s poznámkou „Adresát sa na uvedenej adrese nezdržiava - odsťahovaný“ (obálka na č. l. 72). Dovolací súd sa v odôvodnení svojho uznesenia (č. l. 252) vôbec nezaoberal a ani sa nevyjadril k prvému doručovaniu ZPR v decembri 2005 na adresu sídla zapísanú v obchodnom registri. Odvolací súd poukázal aj na posledné podania odporcov 1/ a 2/ (č. l. 747, 728, 761, 851), ktorí v nich zhodne uvádzajú, že dňa 29. decembra 2005, t. j. v čase prvého doručovania ZPR nemal odporca 1/ na adrese zapísaného sídla (Drobného 11, Bratislava) zriadenú poštovú schránku a ani na tejto adrese de facto nesídlil, pričom oznámenie poštovej doručovateľky, že adresát zásielky bol v čase doručovania v mieste doručovania neznámy, je pravdivé a zodpovedá skutočnosti (podanie odporcu 2/ na č. l. 747 a podanie odporcu 1/ na č. l. 728, 761, 851). Aktuálne vyjadrenie odporcu 2/ je v rozpore s tým, čo ako konateľ odporcu 1/ tvrdil v čase bezprostredne po vydaní ZPR v žiadostiach o opakované doručenie ZPR (č. l. 79 a nasl. a č. l. 83 a nasl.).

13. Sumarizujúc vyššie uvedené odvolací súd uzavrel, že zmenkový platobný rozkaz bol v decembri 2005 odporcovi 1/ doručovaný správne na adresu sídla zapísanú v obchodnom registri v súlade s § 48 ods. 2 OSP a bol doručený odporcovi 1/ na základe fikcie doručenia v zmysle § 48 ods. 2 OSP dňa 2. januára 2006 (po troch dňoch vrátenia nedoručenej zásielky súdu). V čase doručovania zmenkového platobného rozkazu nebola súdu známa žiadna iná adresa odporcu 1/ (než adresa zapísaná v obchodnom registri Drobného 11, 841 01 Bratislava) a opätovné doručovanie ZPR na základe požiadaviek odporcov 2/ a 3/ ako konateľov odporcu 1/ bolo nedôvodné a nemajúce oporu v OSP. Odvolací súd upriamil pozornosť aj na to, že žiadosť o zriadenie poštového priečinku (P.O.BOX 150) bola podaná až dňa 12. januára 2006, teda po tom, čo ZPR bol riadne doručený odporcovi 1/ v zmysle § 48 ods. 2 OSP. Zmenkový platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť proti odporcovi 1/ dňa 2. januára 2006, t. j. po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky súdu. Poštová doručovateľka postupovala správne, keď zásielku, ktorá obsahovala ZPR, po tom, čo sa ju nepodarilo doručiť odporcovi 1/ do vlastných rúk, vrátila naspäť súdu ako nedoručenú. Odvolací súd zdôraznil, že poznámka poštovej doručovateľky na zadnej strane obálky (č. l. 72 - predtlačný papier s možnosťou voľby: adresát je neznámy, adresát zásielku neprevzal v odbernej lehote, adresát zomrel, adresát je nezastihnutý, adresát sa na uvedenej adrese nezdržiava - odsťahovaný, pričom poštová doručovateľka zaškrtila poslednú možnosť), je bez právnej relevancie vo vzťahu k § 48 ods. 2 OSP, v zmysle ktorého bola zásielka obsahujúca ZPR správne doručovaná odporcovi 1/ ako právnickej osobe na adresu jej sídla, zapísanú v obchodnom registri, pričom písomnosť (ZPR) sa v zmysle fikcie považuje za doručenú po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky súdu, a to aj vtedy, ak ten, kto je oprávnený konať za právnickú osobu, sa o tom nedozvedel. Vo vzťahu k uvedenému zdôraznil, že právna úprava ZPR v čase jeho vydania upravovala náhradné doručenie právnickým osobám v § 48 ods. 2 OSP, avšak neupravovala možnosť viacnásobného náhradného doručovania ZPR právnickým osobám, nakoľko takýmto postupom by došlo k predĺženiu zákonnej 3-dňovej lehoty na podanie námietok pre odporcov aj o niekoľko týždňov, resp. mesiacov, čím by sa zmaril účel právneho inštitútu - zmenkového platobného rozkazu, ako aj skráteného rozkazného konania. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ odporca 1/ podal námietky proti zmenkovému platobnému rozkazu dňa 28. februára 2006, podal ich po uplynutí zákonom stanovenej 3-dňovej lehoty v zmysle § 175 ods. 1 OSP, preto námietky odporcu 1/ z 28. februára 2006 proti zmenkovému platobnému rozkazu zamietol (výrok III. uznesenia dovolacieho súdu).

14. Námietskou navrhovateľa i odporcu 1/ spočívajúcou v tvrdení, že námietky odporcu 1/ proti ZPR boli podané neoprávnenou osobou, nakoľko neboli podpísané všetkými riadne zvolenými konateľmi spoločnosti odporcu 1/, sa odvolací súd bližšie nezaoberal, nakoľko námietky odporcu 1/ boli zamietnuté z dôvodu ich oneskoreného podania, čo bolo postačujúce pre rozhodnutie súdu o zamietnutí týchto námietok. K uvedenému odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia doplnil okolnosti vyplývajúce zo zápisnice z rokovania valného zhromaždenia zo dňa 13. apríla 2003 (č. l. 762 - 763) a konania registrového súdu vedeného pod sp. zn. 7Re/14/2004.

15. Keďže námietky odporcov 1/ a 3/ proti zmenkovému platobnému rozkazu boli zamietnuté ako oneskorene podané a ohľadne námietok odporcu 2/ odvolací súd pripustil ich späťvzatie, odvolací súd v zmysle § 389 ods. 1 písm. a/ CSP zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd nesprávne zrušil (proti odporcom 1/ až 3/) zmenkový platobný rozkaz č. k. 8Cb/2/2003-68 zo dňa 20. decembra 2005 v časti o zaplatenie sumy 6.671.977,69 eura s príslušenstvom (výrok IV. uznesenia). Odvolací súd zároveň zmenil závislý výrok o trovách konania tak, že navrhovateľovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, keďže bol v konaní o námietkach proti ZPR proti odporcom 1/, 2/ a 3/ v celom rozsahu úspešný (výrok V. uznesenia). Napokon odvolací súd priznal navrhovateľovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 75 % (3), pretože navrhovateľ bol v odvolacom konaní neúspešný len v 1, t. j. v časti, v ktorej podal odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zamietnutí námietok odporcu 3/ zo dňa 19. januára 2006 a úspešný bol v 3-inách (výrok VI. uznesenia).

16. Proti právoplatnému uzneseniu odvolacieho súdu (na č. l. 876) v celom rozsahu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie odporca 3/ (č. l. 913 - 915 spisu), vyvodzujúc jeho prípustnosť z ustanovenia § 420 písm. f) CSP. Odporca 3/ (v ďalšom texte tiež ako „dovolateľ“) odvolaciemu súdu vytkol, že zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cbs/1/2018782 z 2. septembra 2020 bez toho, aby posúdil právnu čistotu sporu, najmä otázku pravosti zmenky. Výtkol mu, že nevenoval pozornosť vráteniu originálu zmenky z trezoru Krajského súdu v Bratislave navrhovateľovi; tvrdí, že odvolací súd mohol predpokladať, že sa jedná o zjavnú špekuláciu do budúcnosti, pripomínajúcu kauzu „Kočnerove zmenky“. Dovolateľ namietol možné falšovanie zmenky, posúdenie ktorej okolnosti bude úlohou súdneho znalca, ktorý pozmeňovanie zmenky bude môcť určiť aj z kópie zmenky za pomoci dovolateľa. Namietol ďalej nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa a odvolaciemu súdu vytkol, že túto otázku dôsledne v čase svojho rozhodovania neskúmal. Tvrdí, že v procesnej situácii, kedy výrokom V. menil rozsudok prvoinstančného súdu, mal sa otázkou preskúmania vecnej legitímácie navrhovateľa a skutkovým zistením držby cenného papiera, zvlášť zaoberať a pokiaľ túto otázku neskúmal, neboli splnené podmienky konania. Má za to, že v čase rozhodovania musel mať odvolací súd za preukázané, či cenný papier, ktorého originál nebol v čase rozhodovania súdu v úschove súdu, vôbec existoval a či bol vo vlastníctve navrhovateľa.

17. Argumentujúc vyššie uvedenými tvrdeniami odporca 3/ navrhol, aby dovolací súd uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Obo/1/2021 z 8. júna 2022 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil náhradu trov dovolacieho konania. Navrhol tiež, aby dovolací súd odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia až do meritórneho rozhodnutia o dovolaní, dôvodiac vekom a zdravotným stavom svojej osoby, ktoré by v príčinnej súvislosti s dopadmi uplatňovania nároku mohli spôsobiť nenapraviteľné alebo ťažko zvrátiteľné dopady.

18. K dovolaniu odporcu 3/ sa vyjadril navrhovateľ písomným podaním z 25. novembra 2024, v ktorom stručne navrhol dovolanie odmietnuť ako neprípustné z dôvodu, že dovolateľom namietané nesprávne právne posúdenie veci možno uplatniť len podľa § 421 CSP, ktorým však dovolateľ v dovolaní nedôvodil. Vzhľadom na obsah vyjadrenia navrhovateľa, dovolací súd nepovažoval za potrebné zasielať toto vyjadrenie odporcovi 3/.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky (v 5-člennom senáte) ako súd dovolací (§ 35 CSP) preskúmal včas podané dovolanie odporcu 3/ ako procesnej strany spĺňajúcej podmienku vysokoškolského právnického vzdelania druhého stupňa zakotvenú v § 429 ods. 2 písm. a) CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou CSP) a dospel k záveru, že dovolanie je

potrebné odmietnuť. V nasledujúcich bodoch dovolací súd uvádza stručné odôvodnenie svojho rozhodnutia (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP):

20. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosť tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti v Civilnom sporovom poriadku. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Uvedené znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí výlučne do právomoci odvolacieho súdu (viď. sp. zn. III. ÚS 474/2017). V tejto súvislosti osobitne platí, že len dovolací súd bude rozhodovať o naplnení predpokladov prípustnosti dovolania definovaných v jednotlivých ustanoveniach CSP (obdobne aj sp. zn. I. ÚS 438/2017). Pri vyslovení záveru o (ne)prípustnosti dovolania dovolací súd preto nie je viazaný tým, čo uviedol dovolateľ, prípadne druhá strana.

21. Dovolací súd je rozsahom dovolania viazaný [§ 439 CSP, okrem prípadov uvedených v písm. a) až c) citovaného ustanovenia]. Rovnako je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní. V dôsledku uvedenej viazanosti odvolacieho súdu dovolacím dôvodom, dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom (uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/59/2017 z 8. júna 2017). Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené primárnym záverom odvolacieho súdu o prípustnosti dovolania a až následným sekundárnym záverom týkajúcim sa jeho dôvodnosti (opodstatnenosti). Pokiaľ dovolací súd nedospeje k uvedenému (primárnemu záveru) platná úprava mu nedovoľuje postúpiť v dovolacom konaní ďalej a pristúpiť k vecnému posúdeniu napadnutého rozhodnutia a konania, v ktorom bolo vydané. Ak preto dovolací súd dospeje k záveru, že dovolanie je procesne neprípustné, musí tento opravný prostriedok odmietnuť bez toho, aby sa zaoberal správnosťou napadnutého rozhodnutia. Na posúdenie otázky je zásadne príslušný dovolací súd (IV. ÚS 238/07, IV. ÚS 163/08). Ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť mimoriadneho opravného prostriedku dovolateľa, pristúpil k posúdeniu správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho (dokonca) prípadne zrušil, porušil, by základné právo na súdnu ochranu druhej sporovej strany.

22. Podľa § 447 písm. b) CSP, dovolací súd odmietne dovolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

23. Podľa § 447 písm. c) CSP, dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

24. Odporca 3/ podal dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu, ako sám uviedol, „...v celom rozsahu...“, a teda voči všetkým výrokom rozhodnutia najvyššieho súdu, t. j. proti výroku, ktorým pripustil späťvzatie námietok odporcu 2/ zo dňa 19.06.2020 proti zmenkovému platobnému rozkazu č. k. 8Cb/2/2003-68 zo dňa 20.12.2005 (výrok I.), ďalej proti výroku, ktorým odmietol odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu o zamietnutí námietok odporcu 3/ zo dňa 19.01.2006 proti zmenkovému platobnému rozkazu č. k. 8Cb/2/2003-68 zo dňa 20.12.2005 (výrok II.), taktiež proti výroku, ktorým zamietol námietky odporcu 1/ zo dňa 28.02.2006 proti zmenkovému platobnému rozkazu č. k. 8Cb/2/2003-68 zo dňa 20.12.2005 (výrok III.), ako aj proti výroku, ktorým zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cbs/1/2018-782 zo dňa 02.09.2020, ktorým bol zrušený zmenkový platobný rozkaz č. k. 8Cb/2/2003-68 zo dňa 20.12.2005 (výrok IV.), a napokon aj proti výroku, ktorým zmenil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cbs/1/2018-782 zo dňa 02.09.2020 vo výroku o trovách konania tak, že navrhovateľovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok V.), napokon proti výroku, ktorým navrhovateľovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 75 %. (výrok VI.).

25. Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

26. Aby dovolanie malo právne účinky, t. j. aby na jeho základe vznikli procesné vzťahy vyplývajúce z ustanovení Civilného sporového poriadku, musí spĺňať požiadavky stanovené pre tento úkon procesným predpisom. Na rozdiel od objektívnych podmienok vymedzených zákonom (stanovením lehoty na podanie dovolania, prípustnosti dovolania len proti v zákone uvedeným rozhodnutiam odvolacieho súdu, zastúpenia dovolateľa a pod.), ktoré musia byť pri podaní dovolania splnené, a ktoré sa nevzťahujú na osobu konkrétneho dovolateľa, citované ustanovenie § 424 CSP (ako aj § 425 a §426 CSP), určuje subjektívnu podmienku prípustnosti dovolania, ktorá sa viaže na osobu konkrétneho dovolateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto dovolanie podáva, teda, či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje podať dovolanie proti konkrétnemu rozhodnutiu/rozhodnutiam. Právo podať dovolanie proti rozhodnutiam odvolacieho súdu zákonodarca v § 424 CSP zveruje účastníkovi/sporovej strane, v neprospech ktorej bolo vydané rozhodnutie, proti ktorému má tento mimoriadny opravný prostriedok smerovať.

27. Dovolací súd z napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu zistil, že odvolací súd v prvých troch výrokoch svojho uznesenia č. k. 1Obo/1/2021-876 z 8. júna 2022 rozhodol o späťvzatí námietok odporcu 2/ proti zmenkovému platobnému rozkazu č. k. 8Cb/2/2003-68 z 20. decembra 2005 (výrok I.), ďalej o odmietnutí odvolania navrhovateľa proti uzneseniu o zamietnutí námietok odporcu 3/ podaných proti označenému zmenkovému platobnému rozkazu (výrok II.), napokon rozhodol o zamietnutí námietok odporcu 1/ proti tomu istému zmenkovému platobnému rozkazu (výrok III.). Nepochybne tak odvolací súd výrokmi I., II. a III. rozhodoval o procesných úkonoch navrhovateľa a odporcov 1/ a 2/. Nerozhodoval o procesnom úkone odporcu 3/, pričom výrok I. a III. sa ho ani nedotýka a výrok II. sa síce dotýka uznesenia o zamietnutí jeho námietok voči ZPR, avšak odvolacie konanie voči tomu uzneseniu inicioval navrhovateľ a nie odporca 3/. Odporca 3/ nie je žiadnou z osôb, ktorú majú na pamäti ustanovenia § 424 - § 426 CSP upravujúce osoby s oprávnením podať dovolanie (podľa § 424 CSP dovolanie môže podať strana sporu, ktorá bola v konaní neúspešná, resp. jej právny nástupca, ďalej ho môže podľa § 425 CSP podať intervenient, avšak len za podmienky, ak so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 CSP a napadnuté rozhodnutie bolo v neprospech tejto strany; a napokon podľa § 426 CSP osobou oprávnenou podať dovolanie je aj prokurátor). Vo výroku I. odvolací súd rozhodoval len o pripustení späťvzatia námietok odporcu 2/, podaných odporcom 2/ voči zmenkovému platobnému rozkazu, pričom vo vzťahu k tomuto výroku odvolacieho súdu sa nedá konštatovať, že by sa rozhodovalo o opravnom prostriedku alebo práve a povinnosti odporcu 3/ a nedá sa konštatovať neúspech odporcu 3/. V tejto časti dovolania tak odporca 3/ nespĺňa podmienku § 424 CSP. Vo výroku II. rozhodoval odvolací súd o odvolaní navrhovateľa, proti zamietnutiu námietok odporcu 3/ krajským súdom konajúcim v prvej inštancii, pričom voči výroku krajského súdu o zamietnutí námietok odporcu 3/ sám odporca 3/ ako neúspešná strana v prvoinštančnom konaní, opravný prostriedok nepodal. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje aj na zásadu „vigilantibus iura scripta sunt“ („právo patrí bdelym“), t. j. strane sporu patrí mimoriadny opravný prostriedok, pokiaľ si v konaní v prípade svojho neúspechu v prvoinštančnom konaní uplatní riadny opravný prostriedok. Keďže odporca 3/ nevyužil možnosť podať riadny opravný prostriedok - odvolanie voči výroku krajského súdu o zamietnutí jeho námietok voči zmenkovému platobnému rozkazu, pričom odvolanie voči výroku krajského súdu ako súdu prvej inštancie o zamietnutí námietok odporcu 3/ podala len neoprávnená osoba - navrhovateľ a ten bol v odvolacom konaní neúspešný, pretože ním podaný opravný prostriedok bol v odvolacom konaní odmietnutý. Odporca 3/ tak nespĺňa podmienku § 424 CSP. Vo výroku III. odvolací súd rozhodoval o zamietnutí námietok odporcu 1/ podaných voči zmenkovému platobnému rozkazu, pričom vo vzťahu k tomuto výroku odvolacieho súdu sa taktiež nedá konštatovať, že by sa rozhodovalo o opravnom prostriedku alebo práve a povinnosti odporcu 3/ a nedá sa konštatovať neúspech odporcu 3/. Ani v tejto časti dovolania tak odporca 3/ nespĺňa podmienku upravenú v § 424 CSP. Vzhľadom na uvedené odporcovi 3/ neprináleží právo iniciovať dovolacie konanie proti označeným prvým trom výrokom uznesenia odvolacieho súdu, vzhľadom, na ktorú okolnosť dovolací súd dovolanie odporcu 3/ proti označeným výrokom napadnutého uznesenia odvolacieho súdu odmietol podľa § 447 písm. b) CSP ako dovolanie podané neoprávnenou osobou.

28. Dovolací súd sa zaoberal aj prípustnosťou podaného dovolania odporcu III. z objektívneho hľadiska,

vrátane časti dovolania smerujúcej voči výroku IV. napadnutého uznesenia odvolacieho súdu, ktorým zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cbs/1/2018-782 z 2. septembra 2020, vo výroku, ktorým bol zmenkový platobný rozkaz č. k. 8Cb/2/2003-68 z 20. decembra 2005, po vecnom prejednaní námietok odporcu 1/, zrušený. V prípade citovaného výroku Krajského súdu v Bratislave ide o jeho druhý výrok (nesprávne označený ako výrok „I.“ - pozn. dovolacieho súdu), ktorým podľa § 175 ods. 4 OSP zrušil zmenkový platobný rozkaz č. k. 8Cb/2/2003-68 z 20. decembra 2005 z dôvodu, že nemal v konaní preukázanú aktívnu vecnú legitímáciu navrhovateľa, a teda dôvodnosť ním uplatneného nároku na zaplatenie sumy 6.671.977,69 eura s príslušenstvom, nakoľko konajúci súd na pojednávaní nariadenom za účelom prejednávania námietok podaných odporcom 1/ proti označenému zmenkovému platobnému rozkazu, nemal k dispozícii zmenku ako hlavný listinný dôkaz preukazujúci uplatnený nárok. Pre doplnenie dovolací súd uvádza, že prvým výrokom označeného rozsudku Krajský súd v Bratislave (č. l. 782) zamietol námietky odporcu 3/ z 19. januára 2006 proti zmenkovému platobnému rozkazu č. k. 8Cb/2/2003-68 z 20. decembra 2005 ako oneskorene podané, keďže ich podal po uplynutí lehoty zakotvenej v § 175 ods. 1 OSP.

29. Dôvodom zrušenia druhého výroku rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cbs/1/2018-782 z 2. septembra 2020 (vo vyššie označenom znení) odvolacím súdom, postupom podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP, bola okolnosť spočívajúca v zamietnutí námietok odporcov 1/ a 3/ proti zmenkovému platobnému rozkazu ako oneskorene podaných, súčasne pripustenie späťvzatia námietok odporcu 2/. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu má za následok, že zmenkový platobný rozkaz č. k. 8Cb/2/2003-68 z 20. decembra 2005 v časti o zaplatenie sumy 6.671.977,69 eura s príslušenstvom, zostáva v platnosti.

30. Dovolateľ prípustnosť dovolania (ktoré obsahom odôvodnenia vlastne smeruje len voči výroku IV. rozhodnutia odvolacieho súdu a súvisiacemu výroku o náhrade trov konania) vyvodzuje z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, tvrdiac, že odvolací súd zrušil rozsudok prvoinštančného súdu bez toho, aby „posúdil právnu čistotu sporu“, najmä otázku pravosti zmenky a vecnej legitímácie navrhovateľa. Namietol, že odvolací súd nevenoval pozornosť skúmaniu otázky vecnej legitímácie navrhovateľa a skutkovým zisteniam držby cenného papiera v situácii, kedy v čase rozhodovania odvolacieho súdu sa originál zmenky v trezore Krajského súdu v Bratislave nenachádzal, ale bol vrátený navrhovateľovi, za ktorej situácie nevyhlásil ani možné falšovanie zmenky.

31. Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, pokiaľ trpí niektorou z procesných väd konania vymenovaných v písm. a) až f) predmetného ustanovenia (zakotvujúce tzv. vady zmätočnosti). Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1, 2 CSP).

32. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pre naplnenie predmetného ustanovenia je nevyhnutné kumulatívne splnenie troch zákonných znakov, ktorými sú 1/ nesprávny procesný postup súdu, 2/ tento nesprávny procesný postup znemožnil strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, súčasne 3/ intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa strane znemožnila realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jej práv a záujmov v tom-ktorom konaní.

33. Pod porušenie práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP možno zahrnúť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“) zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na predvídateľnosť

rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

34. Po preskúmaní rozhodnutia odvolacieho súdu a postupu konajúcich súdov, ktorý jeho vydaniu predchádzal, dovolací súd konštatuje, že nezistil žiadnu tzv. vadu zmätočnosti (závažné procesné pochybenie odvolacieho súdu) spočívajúcu v tom, že by odvolací súd svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil dovolateľovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že by tým došlo k porušeniu práva jeho osoby na spravodlivý proces podľa § 420 písm. f) CSP alebo práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

35. Dovolací súd, zaoberajúc sa dovolacou argumentáciou dovolateľa predovšetkým konštatuje, že táto nie je spôsobilá založiť prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP z dôvodu, že námietky odporcu 3/ sa týkajú právneho posúdenia veci, konkrétne sú zamerané na právne posúdenie aktívnej vecnej legitimácie navrhovateľa z pohľadu tvrdenia, že v dôsledku toho, že v čase rozhodovania odvolacieho súdu sa prvopis zmenky v trezore Krajského súdu v Bratislave nenachádzal, navrhovateľ v konaní nebol aktívne vecne legitimovaný. (Prípadné) vyslovenie porušenia práv dovolateľa sa tak dotýka dovolacieho dôvodu nesprávneho právneho posúdenia, v rámci ktorého sa posudzuje právna otázka determinujúca aktívnu vecnú legitimáciu účastníka konania (sporovej strany). V tejto súvislosti dovolací súd poznamenáva, že správnosť právneho posúdenia súdom nižšej inštancie by mohol preskúmať len na základe dovolania s dovolacím dôvodom podľa § 421 CSP (za predpokladu jeho prípustnosti a formulovania právnej otázky), ktoré však dovolateľ z tohto dôvodu nepodal.

36. Pre úplnosť dovolací súd poznamenáva, že otázka vecnej legitimácie vo všeobecnosti (tak aktívnej, ako aj pasívnej) vo vzťahu k ustanoveniu § 420 písm. f) CSP by mohla mať relevanciu z pohľadu prípadnej tvrdenej nedostatočnosti vysporiadania sa s námietkami týkajúcimi sa vecného posúdenia príslušnej argumentácie prezentovanej dotknutým účastníkom/sporovou stranou v odvolacom konaní, čo však nie je posudzovaný prípad. Pokiaľ aj dovolateľ namieta, že sa odvolací súd nezaoberal a v rozhodnutí nevysporiadal s jednotlivými vecnými námietkami voči zmenke a ZPR, a tak nepostupoval v súlade so spravodlivým procesom, dovolací súd uvádza, že odvolací súd sa nemohol zaoberať žiadnymi námietkami, pretože námietky odporcov 1/ a 3/ boli zamietnuté pre ich oneskorené podanie a odporca 2/ svoje námietky vzal späť. V dôsledku uvedeného zostal ZPR bez námietok, ktoré by sa mohli vecne prejednať (a prípadne na ich základe ZPR zrušiť), preto odvolací súd postupoval správne, keď zrušil výrok súdu prvej inštancie o zrušení tohto ZPR. Dovolací súd pre úplnosť konštatuje, že odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia svoj postup zakladajúci podklad pre závery uvedené v jednotlivých výrokoch odvolacieho rozhodnutia riadne, dostatočne, presvedčivo a zrozumiteľne zdôvodnil, postupujúc v zmysle ustanovenia § 220 ods. 2 CSP, zakotvujúceho rámcovú úpravu štruktúry práva na odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktorá norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní podľa § 378 ods. 1 CSP.

37. Pokiaľ ide o námietku dovolateľa spočívajúcu v tvrdení, že odvolací súd v predmetnej zmenkovej veci konal a rozhodol napriek tomu, že v čase svojho rozhodnutia nedisponoval prvopisom zmenky (konkrétne, že tento sa nenachádzal v trezore Krajského súdu v Bratislave, kam bol pôvodne uložený), dovolací súd z obsahu spisu zistil nasledovné skutočnosti:

37.1. Originál (prvopis) zmenky navrhovateľa Ing. C. Ď., znejúcej na 204.000.000,-- Sk, bol do trezoru prvoinstančného Krajského súdu v Bratislave uložený dňa 24. apríla 2002 (úradný záznam krajského súdu na č. l. 8 spisu) s tým, že na č. l. 4 spisu je zažurnalizované fotokópia zmenky. Krajský súd v Bratislave vydal dňa 20. decembra 2005 zmenkový platobný rozkaz č. k. 8Cb/2/2003-68, ktorým uložil odporcom 1/, 2/ a 3/, aby do 3 dní odo dňa doručenia zmenkového platobného rozkazu zaplatili navrhovateľovi spoločne a nerozdielne zmenečnú sumu 204.000.000,-- Sk, úrok vo výške 6 % od 27. februára 1999 do dňa zaplattenia a trovy konania vo výške 600.000,-- Sk alebo aby v tej istej lehote podali odôvodnené námietky na súde. Z dôvodu (bližšie neodôvodnenej) žiadosti navrhovateľa z 26. júna 2018 o vrátenie zmenky (na č. l. 669 spisu) a na základe súhlasu zákonného sudcu s vydaním originálu zmenky z 27. júna 2018 (rovnako na č. l. 669 spisu), táto bola dňa 27. júna 2018 vybraná z trezoru Krajského súdu v Bratislave, o ktorej okolnosti je vyhotovený úradný záznam na č. l. 674a spisu s tým,

že na č. l. 674 je zažurnalizovaný úradný záznam o vrátení 1 ks zmenky znejúcej na sumu 204.000.000,-
- Sk dňa 27. júna 2018 navrhovateľovi Ing. C. Ď..

38. Zmenka je listinný cenný papier, ktorý predstavuje abstraktný a nesporný záväzok; jej majiteľ nemusí pri jej predložení k plateniu ani pri prípadnom vymáhaní plnenia z nej nič preukazovať, okrem skutočnosti, že je majiteľom platnej zmenky. Platná zmenka je dostatočným dôvodom na vznik nároku na sumu, ktorá je v nej uvedená. Predloženie prvopisu zmenky má funkciu legitimačnú, teda preukazujúcu oprávneného majiteľa zmenky, t. z. že vzatie prvopisu zmenky z obehu a jej predloženie súdu je jedným z predpokladov vydania zmenkového platobného rozkazu v prospech zmenkového veriteľa, preukazujúceho svoj nárok prvopisom zmenky ako základným legitimačným prostriedkom. Tento (s výnimkou rozhodnutia o umorení zmenky), nie je možné ničím iným nahradiť. Vzhľadom na skutočnosti uvedené v bode 37.1. tohto uznesenia je zrejmé, že prvopis zmenky v čase vydania zmenkového platobného rozkazu (20. decembra 2005) sa v trezore Krajského súdu v Bratislave nachádzal (od 24. apríla 2002 do 27. júna 2018), a teda predpoklad vydania rozhodnutia tohto druhu v skrátanom konaní, bezpochyby bol splnený.

39. V ďalšom konaní si dlžník zo zmenky môže voči majiteľovi zmenky uplatniť námietky, ktoré vymedzuje ustanovenie § 17 ods. 1 prvej vety zákona č. 191/1950 Zb. (Zmenkový a šekový zákon) negatívnym spôsobom; okrem námietok týkajúcich sa samotnej listiny zmenky (tzv. absolútne námietky) si môže dlžník voči vystaviteľovi uplatniť aj kauzálne námietky (tzv. relatívne námietky), keďže ich môže dlžník uplatniť len v prípade, ak vyplývajú z priameho vzťahu medzi ním a majiteľom zmenky. Z judikatúry aj teórie zmenkového práva vyplýva, že dôkazné bremeno na preukázanie kauzálnych námietok proti zmenkovému platobnému rozkazu, t. j. takých námietok, ktoré majú svoj pôvod v mimozmenkovom vzťahu medzi dlžníkom a majiteľom zmenky, nesie žalovaný dlžník (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 29Cdo 1260/2013 z 30. 4. 2015, sp. zn. 29Cdo 998/2009 z 8. 6. 2010, sp. zn. 29Cdo 2829/2012 z 30. 4. 2015, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo 21/2012 z 31. 7. 2012). Toto tvrdenie však nemožno chápať absolútne a dôkazné bremeno sa v závislosti od tvrdení uvedených v námietkach môže presunúť na žalobcu (a to v prípade tvrdenia žalovaného/odporcu, že medzi majiteľom a vystaviteľom zmenky neexistuje kauzálny vzťah; v takom prípade, keďže dôkaz o neexistencii kauzy nie je možné predložiť, pokiaľ žalobca/navrhovateľ chce preukázať, že zmenka bola vystavená ako úplná zmenka, dochádza k presunu dôkazného bremena z odporcu/žalovaného na navrhovateľa/žalobcu). V každom prípade, akékoľvek vecné námietky (absolútne či relatívne), vrátane tých, ktoré sa týkajú samotnej listiny zmenky (ako aj jej prípadnej neexistencie), sú predmetom dokazovania ako procesu, výsledkom ktorého je vyhodnocovanie skutkových okolností, z posúdenia ktorých potom vychádzajú konajúce súdy pri právnom hodnotení veci (vrátane posudzovania otázky vecnej legitimácie účastníkov konania/sporových strán). V procese dokazovania sa teda zisťuje/by sa zisťoval (na základe podaných námietok popierajúcich existenciu uplatňovanej zmenky a z nej vyplývajúceho zmenkového dlhu) aj prípadný prevod zmenky v dôsledku rubopisu (indosamentu) alebo v dôsledku občianskoprávneho prevodu pomocou zmluvy o postúpení pohľadávky (cesie), a teda, či sa namietaná zmenka stále nachádza v držbe jeho pôvodného majiteľa (zmenkového veriteľa). Vo všeobecnosti možno povedať, že v námietkovom konaní sa skúma, v rozsahu podaných námietok, splnenie podmienok pre vydanie zmenkového platobného rozkazu, teda, či súd ponechá zmenkový platobný rozkaz v platnosti. Prvopis zmenky bolo potrebné v zmysle §175 ods. 1 OSP v znení účinnom v čase vydania ZPR predložiť súdu pred vydaním zmenkového platobného rozkazu, pričom ak súd nemal pochybnosti o pravosti zmenky, mohol ZPR vydať. Ak sa v námietkach podaných proti ZPR namieta napr. falšovanie zmenky, i keď súd pri vydaní zmenkového platobného rozkazu nemal dôvod pochybovať o jej pravosti, navrhovateľa by ťažilo bremeno predloženia zmenky na prípadne navrhnuté znalecké dokazovanie potrebné na posúdenie pravosti zmenky. Pokiaľ by navrhovateľ zmenku nepredložil (ak si ju zo súdu po vydaní zmenkového platobného rozkazu vyzdvihol) mohlo by to mať negatívny dopad na úspešnosť jeho tvrdenia o pravosti zmenky.

40. Odvolací súd však predmetnú otázku týkajúcu sa existencie a pravosti zmenky, či vecnej legitimácie navrhovateľa neriešil a ani riešiť nemohol, pretože námietky odporcov 1/ a 3/ proti zmenkovému platobnému rozkazu boli právoplatne zamietnuté ako oneskorene podané (pričom odporca 3/ v dovolaní

nenamietol, že by odvolací súd jeho námietky zamietol ako oneskorene podané v rozpore so zákonom, prípadne, že by mu tým odňal právo na spravodlivý súdny proces) a súčasne odporca 2/ svoje námietky vzal späť, čo odvolací súd pripustil. Pokiaľ by táto otázka na základe riadne podaných námietok voči ZPR bola predmetom odvolacieho prieskumu, zrejme by bolo potrebné opätovné predloženie prvopisu zmenky, ktorá okolnosť by preukazovala existenciu namietanej zmenky, resp. že zmenka sa nachádza v držbe navrhovateľa. Dovolací súd zdôrazňuje, že pri vydaní ZPR zmenka bola na súde uschovaná na základe jej predloženia zo strany navrhovateľa spolu s návrhom na vydanie ZPR, čo bolo v súlade s § 175 ods. 1 CSP a odvolací súd sa vzhľadom na stav námietok odporcov 1/ - 3/ vecne nezaoberal, a ani zaoberať nemohol, žiadnymi námietkami, preto výsledkom jeho konania bolo ponechanie ZPR v platnosti, t. j. zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie o zrušení ZPR.

41. Ak by aj predmetná otázka bola predmetom odvolacieho prieskumu (čo nebola) dovolací súd zdôrazňuje, že v dovolacom konaní je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP). Dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu vecí. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od prvostupňového súdu a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie, nie je súdom skutkovým. Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu sú povolané súdy prvej a druhej inštancie ako skutkové súdy, a nie dovolací súd. Jeho prieskum skutkových zistení nespočíva v prehodnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania. V rámci tejto kontroly dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces, čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP. Dovolací súd však s poukazom na všetky vyššie uvedené dôvody uvedené posúdenie nemohol vykonať. Navyše dovolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi dovolania, ktoré dovolateľ formuloval v podanom dovolaní a toto podal len z dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP, takže správnosťou právneho posúdenia veci - posúdenia existencie, či platnosti zmenky a vecnej legitimácie navrhovateľa, ak by táto otázka bola predmetom odvolacieho konania a nedošlo by k stavu, že ZPR zostal bez námietok, pri dovolacom dôvode podľa § 420 písm. f) sa dovolací súd nemôže zaoberať, a takýto dôvod prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP nezakladá (iba podľa § 421 ods. 1 CSP, ktorý dovolací dôvod však odporca 3/ ani neuplatnil).

42. Dovolací súd záverom pripomína, že za procesnú vadu konania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že dovolateľ sa s rozhodnutím odvolacieho súdu nestotožňuje, pretože do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ním predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

43. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti dovolací súd dospel k záveru, že postupom odvolacieho súdu k vade zmätočnosti v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP, ktorá by zakladala porušenie práva odporcu 3/ na spravodlivý súdny proces tak, ako to má na mysli citované ustanovenie Civilného sporového poriadku, nedošlo. V preskúmvanej veci tak nebola splnená podmienka prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP, z dôvodu ktorého dovolací súd dovolanie dovolateľa podľa § 447 písm. f) CSP odmietol, a to bez toho, aby sa zaoberal otázkou vecnej správnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia.

44. Keďže dovolací súd odmietol dovolanie odporcu 3/ čiastočne ako podané neoprávnenou osobou (§

447 písm. b) CSP), ako aj s poukazom na dôvody a obsah dovolania ako dovolanie neprípustné (§ 447 písm. f) CSP), je neopodstatnený aj jeho návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia podľa § 444 ods. 1 CSP a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu nevydal o tom samostatné rozhodnutie (resp. nerozhodol osobitným výrokom).

45. Navrhovateľ bol v dovolacom konaní úspešný, preto mu dovolací súd priznal voči odporcovi 3/ náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov dovolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

46. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 5 : 0.

Poučenie:

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 5 : 0.